

SLOVENSKI ČEBELAR

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko, Koroško in Primorsko“ s
sedežem v Ljubljani ter „Slo-
venskega čebelarskega društva
::: za Spodnje Štajersko“ :::

Urejuje

Frančišek Rojina,
nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVI. 1913. Štev. 6. :

Izhaja 15. dan vsakega meseca ter se pošilja
članom zastonj. - Članarina znaša letno 3 K.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarskega društva« v Ljubljani ima v zalogi sledeče čebelarsko orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —'70	Nož za odkrivanje medenih satov	K 1'—
" mali	" —'35	Vilice za	" "
Špiritova svetilka	" —'40	fine	" 1'50
Topilnik za vosek, ki se rabi pri		Cedilo za med	" 2'50
pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	Stojalo za odkrivanje medu	" 5'30
Cevka za pritrjevanje umetnega		Strgulja za žnidersčičeve panje	" —'70
satja	" —'40	Čebelarske kape	" 1'50
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje	" —'20	" " boljše	" 2'80
Kolesce za utiranje žice	" —'70	Lijak za čebele	" 1'80
" " " (boljše)	" 1'20	Univerzalno orodje, ponikljeno	" 2'80
Zapah za " žrelo, velik	" —'20	Žica za pritrjevanje umetn. satja,	
" " " manjši	" —'15	kolaček à	" —'20
Dathejeva pipa	" 2'80	Kvačice za pritrjevanje mreže (na-	
Patroni za proizvodnjo dima	" —'05	mesto žebelj) zavitek	" —'50
Matičnice	" —'50	Matična rešetka, kvadr. meter à	" 5'50
" drugačne	" —'42	Žična mreža za okenca, kv. meter à	" 2'70
" okrogle za med satove	" —'30	Pitalne steklenice, komad	" —'40

V društveni zalogi čebelarskih potrebščin je umetno satje popolnoma poslo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene naravnost pri g. Žnidersiču v Ilirski Bistrici.

Kovinske potrebščine za en Žnidersičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice		80 kvačic za razstoj	K —'35
à 8 v	K —'48	4 zapone za okenca, patent Strgar	" —'12
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" —'40	4 tečaji za izletalnice	" —'20
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" —'44	2 tečaja za vrata	" —'26
1 matična rešetka, prirezana	" —'85	2 vzmeti za okence	" —'06
2 nosilca za rešetko	" —'24		
		Skupaj	K 3'40

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Humeku v Ljubljani, Linhartova ulica 12.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Krmljenje spomladi s sladkorjem je čebelar pravi **strup**. Zato kupujte le zanesljiv **ajdov med**. 5 kg pristnega ajdovega pita K 7'50. — Umetno satovje K 4'40. Rabljeni panji raznih sistemov se zaradi omejitve čebelarstva ceno prodajo. — Čebelarske knjige: Anton Janša: „Popolni nauk o čebelarstvu“, eleg. vezano K 2'40, broš. K 2'—; „Razprave o rojenju čebel“, eleg. vez. K 1'60, broš. K 1'20. Nekaj izvodov: I. Černe: „Umno čebelarstvo“, vez. K 1'—, I. N. Babnik, Dravlje, p. Št. Vid pri Ljubljani. 3—3

Kupujem čebelne voščine in vosek v vsaki množini. Kupim tudi nekaj stočenega

cvetličnega medu. Ponudbe z navedbo cene in množine naj se blagovolijo pošiljati na Franc Oblak, Sv. Gregor, pošta Ortnek. **V zalogi imam tudi plehaste posode (dežice za med vseh velikosti po zelo nizki ceni.** 7—4
Dobi se čist fin **točen spomladanski med** po zmerni ceni pri Francetu Obrekar, Dolenja Trebuša, p. Slap ob Idriji. 2—2
12 malo rabljenih **Albertijevih panjev** s stranskim mediščem, 18 okvirji, ločilno desko s Knackovo rešetko, dvema okenema in slamnato blazino **proda po 6 K** Kranjska čebelarska družba v Ilirski Bistrici. 2—1

Opeklina. Ako se kdo opeče, naj opečeno mesto z medom namaže. V eni uri bo rdečica in obenem tudi bolezen izginila. Med tudi pomaga, če se poparjeno mesto z medom pomaže.

Čebele potrebujejo veliko več vode, kakor se vobče misli: Astor pripoveduje iz svojega opazovanja, da je rabilo 50 polkov od januarja do avgusta 524 litrov vode.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Leto XVI.

V Ljubljani, meseca junija 1913.

Štev. 6.

Slovensko osrednje čebelarsko društvo v
Ljubljani

priredi

dva dvodnevna čebelarska tečaja

v Marijanišču v Ljubljani

in sicer

1. tečaj dne 6. in 7. julija 1913 za začetnike;
2. tečaj dne 16. in 17. julija 1913 za napredne
čebelarje, ki se žele seznaniti z modernim čebelarstvom.

Začetek vsak dan ob 8. uri zjutraj in ob 2. uri popoldne.

Prijave sprejema »Slovensko osrednje čebelarsko društvo
v Ljubljani« **do zadnjega junija t. l.**

Ker bo število udeležencev omejeno, se o sprejetju v
tečaj obvesti pismeno.

Odbor.

MESEČNA NAVODILA.

SPISUJE: JAN. STRGAR.

Julij.

Kakor smo bili zadovoljni z letošnjo pomladjo, tako naj bomo — upajmo — tudi s poletjem in jesenjo. Ljudstva so se v maju tako razvila, da bode skoraj povsod povečini do konca junija z rojenjem že pri kraju. Težko je že naleteti tako leto, da bi dalo toliko ugodnosti čebelarom, kakor jim daje letošnje. Toda s tem mesecem prične paša pojemati, tu prej, tam pozneje; proti koncu meseca pa nastanejo tudi za čebele pravi pasji dnevi. Čebelar ima ta mesec prav dosti važnega opravila, katerega ne sme zanemarjati.

Prvo glavno opravilo je, da pregleda vse panji glede matice. Vse izrojence je potreba natančno pregledati. Pri panjih s premakljivim delom gre to opravilo lahko; sat za satom vzamemo in se prepričamo o stanju zalege ter vemo, ali ima panj matico ali ne. Pri kranjičih odtrgamo v to svrho dno ter izrežemo v sredini gnezda, kjer domnevamo zalego, kosček satja. Če ne najdemo jajčec ali zalege v enem kraju, poiščemo v drugem. Ako ne zasledimo v dveh ali treh tednih po zadnjem rojenju nikake zalege, niti jajčec, je izrojenec brez matice. Nemudoma mu moramo dati mlado, sprašeno matico, ali ako imamo slučajno kakega drugca ali tretjaka, mu dodamo iste. Ako si ne moremo drugače pomagati, zadostovala bi tudi zrela matična zalega. Nikakor pa ni umestno, ako bi mu hoteli pomagati z mlado zalego, češ, da si bode matico vzgojil, ker preden bi se vse to izvršilo, bi panj tako oslabil, da bi bil popolnoma brez vrednosti, kakor tudi taka matica ni dosti vredna, ker postane kmalu nerodovitna. Ako nimamo ne sprašene matice, rojev in ne zrele matične zalege, je najbolje, ako je panj še pri moči, da nabijemo nanj kakega drugca ali tretjaka in ga potem jeseni združimo z izrojencem. Lahko pa tudi na ta način združimo brezmatični panj, da ga na kakega močnega nabijemo, in ostane tako do jeseni. Ako je kaj vreden, ga v jeseni lahko združimo in mu damo matico, ker jih je lahko dobiti. Ako je pa panj oslabiljen, je pa najbolje, da čebele izpodimo vun, ki se že same porazdele po drugih panjih; ako je kaj medu, se shrani. Izrojence je potreba takoj pregledati, ko domnevamo, da bi morala biti matica sprašena (to je nekako v 2 ali 3 tednih po zadnjem rojenju), ker ako odlašamo, panj oslabi, in mu ne moremo več pomagati ali mu sploh s čim nimamo.

Prvcem, ki imajo čez 3 leta stare matice, moramo te zamenjati z mladimi, ki smo si jih vzgojili na ta ali oni način.

Drugo važno opravilo je, da preprečimo vsako ropanje. To se prične takoj, ko se paša pretrga, in najprvo pri brezmatičnih panjih. Ropanje preprečiti ni težko, ali ustaviti ga, ko se je že razvilo, pa brez škode ni mogoče. Najmanjše ljudstvo z dobro matico se uspešno brani roparicam, ali najmočnejše ljudstvo, ki je brez matice, podleže ropari-

cam. Torej ne trpeti brezmatičnih ljudstev! Proč ž njimi na ta ali oni način.

Pripreti je žrela prav na ozko, in vsako delo z medom opravljati je v deževnem vremenu in na zaprtem prostoru. Pitati moramo le pozno zvečer. Prepričan sem, da ako so si čebelarji tudi zelo skupaj s čebelnjaki, ropanje ne nastane, ako pravilno ravnaajo in se ne trpi, ko se paša pretrga, brezmatičnih ljudstev. Ako imate kje med seboj koga, ki ima čebele in nepravilno ravna, ga poučite o tem. Ako se ropanje začne pri enem, gre potem rado po celi okolici, ter to oslabi čebele, da zelo zaostanejo. Ako je kakšen panj že napaden po roparicah, je najbolje ga nesti v kak osamljen kraj, kjer ni vsaj pol ure nobenih čebel (v kak gozd), in mu tam pomagati, da si opomore.

Nadaljnje važno opravilo ta mesec pa je, čebele pripraviti na glavno jesensko pašo. V ta namen krmimo čebele špekulativno, kakor spomladi. Pričnemo jim dajati kakih 4 ali 5 tednov pred glavno pašo vsaj vsak drugi večer mlačnega, z vodo razredčenega medu v malih porcijah. S tem nekako dražimo ljudstvo, da matica bolj stavi zalego, in na ta način dobimo do glavne paše močna ljudstva. In od takih smemo pričakovati že pri srednji kakor pri dobri paši povoljnega uspeha. Ako pa nimamo močnih ljudstev, ne moremo pričakovati tudi pri ugodni paši zadostnih uspehov. Samoobsebi je umevno, da moramo čebele krmiti, ako se paša pretrga, in ako nimajo zadosti medu. Ako nastane večdnevno deževje, je tudi dobro čebelam dati medu, da matica ne prekine s stavljenjem zalege.

DVA ČEBELARJA.

F. P.

(Konec.)

Črez teden dni je stal v Ilčevem čebelnjaku nov gerstungovec, katerega je stari Ilec vsak dan ogledoval in razkladal ter dvomil, da bi zidale čebele satovje v one okvirje.

»Janša je učil, da mora biti satovje v panju podolgič in ne počrez, kot bo v tem panju,« opomni kmalu ded Ivana, ki mu pa pojasni, da velja to za nizke, dolge panji, ne pa za pokončne, kjer se pomikajo čebele navzgor, n. pr. pozimi za hrano.

»V „Čebelarju“ sem čital pravilo: Nizki panji naj imajo satovje podolgič (mrzla stavba), visoki pa počrez (gorka ali topla stavba),« razlaga Ivan.

»To utegne biti res;« dostavi Ilec. »Jaz sem bil pustil pred leti črez zimo en panj, ki je imel počrezno delo, a mi je lakote umrl. Zima je bila mrzla, čebele so ostale na satih, ki so jih obsedle v jeseni, in tam umrle, ker niso mogle za medom, katerega je bilo še pol panjú.«

V maju je ogrebel Ivan v svoj panj prvega, krepkega prvca, mu dal na razpolago vse okvirje z začetki, češ: »Bo šlo delo hitreje izpod

rok!«, a se je varal, kajti stavba je bila čimdalje bolj podobna odprtemu fotografičnemu aparatu. Odvzel je pet okvirjev, pritisnil na ostale okno, nakar so mu čebele res izdelale okvirje do tal, a večji del s trotovino.

Treba je bilo dodati okvir, a še prej je hotel presenetiti Ivan deda z lepim v okvir vdelanim satom, pa — smola, vsak sat je kupal spodaj črez deščico! Ivan je koj spoznal, da je temu krivo to, ker je bil panj nagnjen proti žrelu, stoječ na podkladju, pripravljenem za kranjiče, za katere je bil čebelnjak urejen.

Najlepši sat pokaže dedu, ki je takoj izrazil svoje mnenje, da se bodo sati ob vročini potrgali, in da bo iz tega panjů res med tekel. Ivan brani svoj panj in pove, da je sam vsega kriv, ker ni bil postavil panjů vodoravno, vloži sat nazaj v panj, katerega nato spredaj podloži, da je bil v vodoravni legi.

Prvo nedeljo v juniju so rojili štirje drugci, ki so se kljub Ilčevi spretnosti združili in skupaj vsedli. Roj je visel na veji v velikanskem grozdu, in Ilec se je ravno pripravljal k delitvi, ko pride Ivan od maše. »Veste kaj, dajte meni ta roj, da ga ogrebem v gerstungovca, ki mi ga je naredil mizar!« prosi Ivan, in starec, ki je bil od letanja in prekladanja panjev truden, privoli, rekoč: »Ogrebi ga, a glej, da panj prav postaviš, da bo satovje lepo sredi okvirjev!«

Ivan vesel ogrebe roj, a mu pusti le osem okvirjev, katere so čebele dobro obsedale.

Črez teden dni so bili vsi okvirji lepo izdelani z najlepšim satovjem. To se je čudil ded in vsi domači! Ivan se je pa muzal, a povedati ni hotel, da bi sati ne bili tako lepi, če bi jih ne bil par dni po ogrebanju naravnal, kajti mlado satje se rado vsled teže čebel, ki vise na njem, pretegne in zverži.

Vesel uspeha, je del okvir nazaj v panj in mu dodal, a sedaj ne zadaj, ampak med zadnji in predzadnji okvir, okvir z lepo vdellano umetno medsteno, katerih si je bil naročil 1 kg za poizkušnjo.

Kmalu so mu jo čebele izdelale in napolnile z medom. Da bi imel čimveč praznih satov za v ajdovo pašo, je panju pridno vkladal okvirje z medstenami, da so mu jih čebele izdelale, a nato obesil sat v prvi panj, ki se je kaj slabo razvijal, da so ga izpraznile v svoje celice. Ko je bil sat prazen in suh, ga je shranil.

Nastopila je bogata ajdova paša. Ivanu so čebele kmalu napolnile izdelane sate z dišečim medom in ga pokrile. Da bi bil imel takrat Ivan točilo, čebele bi mu bile sate še enkrat napolnile! Tudi medsten ni več imel, in tako je minila paša, preden so bile neutrudljive čebelice izdelale in napolnile par okvirjev trotovine.

To je gledal ded Ilec, ko so se čebele, kot da bi šlo za stavo, vsipale iz drugega gerstungovca! Prvi Ivanov panj je pa za drugim zaostajal in svojega gospodarja le žalil. Videti je bilo, da ima čim dalje manj čebel, kljub dveletni matici.

V avgustu je proti večeru nekega vročega dne zapazila Ivanova sestra, da teče iz tega panjú med, in hitro pokliče brata, naj podloži lonec. Ivan se spomni očetovega prerokovanja, odpre panj in odriva okvirje, da bi poiskal utržani sat, ki je bil k sreči med zadnjimi v vališču in nezaležen, pač pa napolnjen z zadelanim medom. Debel pa je bil tako, da so se mu vsi čudili. Na eni strani so bile celice do 3 cm globoke, na drugi pa komaj 1 cm.

»Ti boš pa vzgajal velike čebele v teh satih,« podraži ded Ivana.

»Velik panj, velike čebele,« doda hudomušno Ivanova sestra.

Ivan pojasni, da je satovje tako radi tega, ker je bil svoj čas panj spredaj podložil in ga spravil v vodoravno lego, a ker potem satovje ni stalo navpik, so čebele celice podaljšale, oziroma skrajšale, ker one zidajo vedno navpik. S tem so pa sate še bolj pričvrstile in tako prečile popoln »polom«.

Panj je bil seveda takoj zopet urejen in osnažen, saj so pridno »pomagale« tudi čebelice. Mrak je pa ropanje zabranil.

Treba je bilo pripraviti panja za prezimovanje. Pri drugem panju je bilo vse v redu. V vališču najlepše čebelno satovje, v katerem se je že valila zalega; in tako je za prezimovanje izvrstno, a kaj storiti s prvim panjem, ki je imel tako neznansko zverženo in pretegnjeno satovje in skoraj samo trotovino?

Toda, Ivan je bil umen dečko, ki je dobro poznal Janševe nauke in je pridno čital »Čebelarja«, zato se je takoj lotil dela, da bi imele čebele še dovolj časa za popraviljanje. Ker ni imel točila, je prebodel s pletilno iglo štirim čebelnim satom celice v spodnji polovici, seveda je prej pokrovce posnel, jih položil potem na semeljce črez veliko skledo in postavil vse skupaj na nekoliko gorko peč, da se je med izcedil. Ko je bilo satovje v spodnji polovici prazno, je odprl nekega večera oni za prezimovanje nesposobni panj, vzel iz njega vse sate s čebelami vred, na njih mesto pa vložil one štiri pripravljene sate in jim pridejal spredaj in zadaj po dva z medom zadelana sata. Zadaj je pridejal še dva prazna sata, ki sta bila že prej v panju, da bi imele čebele prostor za odlaganje medu, ker je paša še trajala. Potem je ometel raz satovje, ki je bilo prej v panju, vse čebele z matico na to satovje in panj zaprl. Ko je zvečer povedal dedu, kako je panj uredil, je ta njegovo delo pohvalil in obenem grajal, rekoč:

»Da si med izcedil, je prav, ker čebele, vzimljene na zadelanem satovju, rade grižo dobe, a pomisli, da si jih oropal s starim satovjem obnožine, ki so jo imele shranjeno pri vališču za prvo spomladansko zalego!«

»To je res! Na to nisem mislil! Vendar pa upam, ker smo šele v avgustu, da si bodo čebele lahko nabrale še dovolj obnožine in si vališče, oziroma prezimovališče uredile,« opravičuje Ivan svoje ravnanje. Nato je še isti večer izrezal iz okvirjev tisto nesrečno satovje, odstranil zalego, katere pa ni bilo veliko, in iztlačil med, da bi tako izbrisal sled

svojega nepravilnega ravnanja. Domači mu niso več nagajali, spoznali so, da se je treba tudi čebelarstva učiti.

Ivan je med prodal, z izkupičkom pa kupil od deda vosek, da se preskrbi za drugo leto z medstenami, katere je sklenil pozimi sam vlivati. Seveda si je stiskalnico le izposodil pri čebelarju Žebroonu v precej oddaljeni vasi, ker je bil prepričan, da bi očeta za isto ne prispevala.

Naša dva čebelarja sta spravila, kar so jima nanosile pridne čebelice, veseleča se obilnega medu in voska. Ilec je pridno družil čebelice, katerim je bil odvzel vse imetje, drugim panjem s čvrsto matico. Moril ni on, in tudi že njegov oče nikdar, ravna se po Janševih naukih.

Nekaj čebel je dal tudi Ivanu, da jih je pridružil svojemu prvemu panju, ki je bil prišel po premembi satovja zelo ob muho.

Nastopila je zima. V Ilčevem čebelnjaku vlada mir, sliši se le zadovoljno mrmranje. Ne mirujeta pa Ivan in Ilec. Prvi izdeluje okvirje za panji, ki mu jih je izgotovil mizar, ker še ni sam takemu delu kos, uliva medstene in izpopolnjuje o prostem času svoje čebelarsko znanje, prebiraje »Čebelarja« in »Janša«. Ded Ilec pa popravlja svoje panji in topi vosek. Ob nedeljah pa čita Ivan »Čebelarja« glasno, kar z zanimanjem posluša ded, ki je čebelar z dušo in telesom.

»Te hentaj! Če bi prišel sedaj nazaj gospod Martin, to bi se čudil! Včasih nismo znali tako,« pravi navadno, ko neha Ivan čitati.

Februar je imel nekaj dni prav toplih. Naša čebelarja odpreta senčnice pri čebelnjaku in čebele so se vesele vsipale iz panjev in si ogrevale odrevenele ude na toplem solncu. Vsi panji so bili v redu; le prvi Ivanov je kazal, da so njegove prebivalke težko pričakovale očiščevalnega izleta. Drugi dan sta odprla čebelnjak še enkrat, a prašil se je le Ivanov prvi panj; drugi so mirovali. Zadovoljna zapažita zopet čebelnjak, vedoča, da je pomlad še daleč, da pokaže lahko zima še vso svojo krutost.

Od iste zime nastopa že deveta pomlad. Ilčev čebelnjak stoji še trdno, a v njem niso sami kranjiči, ampak 15 krepih gerstungovcevplemenjakov in trije »žnideršiči«. Če le vreme dopušča, sedi pred njim na klopici stari Ilec in opazuje svoje ljubljenske, ki pridno donašajo obnožino in iz blizu stoječega napajalnika vodo.

Prisedi k starčku-čebelarju in slišal boš povest o učenem beraču, ki je učil brati njegovega očeta, o gospodu Martinu in Janševi knjigi, o panjih, umetnem satovju, točilu in o »Čebelarju«, ki ima tako lepe nauke.

»Te hentaj! Včasih nismo znali tako! Letine so pa bile boljše! Vse mine! Staramo se, staramo! Osem križev! To zimo sem zmaгал, a druge pomladi ne ućakam!«

Tako konća ded Ilec svojo povest, zadovoljen, da je vzgojil dobrega naslednika-čebelarja — Ivana.

NAZNANILO.

Nameravano skupno potovanje slovenskih čebelarjev v Ilirsko Bistrico k čebelnjakom g. A. Žnidaršiča se vsled premalo oglašencev opusti.

M. Humek, dež. sadjarski učitelj.

MED.

Fr. V.

Tajnik nemške kmetijske osrednje zveze za Česko, Feliks Baßler, pravi sledeče: Med ni samo dragoceno hranilo in nasladi, temveč ga je še posebej vpoštevati iz zdravniškega stališča. Človeško telo potrebuje večje množine toplotvornih snovi, takozvanih ogljikovodikov; k tem spadajo sladorne vrste. Glavni sestavini medu, grozdni in sadni sladkor, prevajajo želodec in čreva neposredno v kri, medtem ko se morata trsni in repni sladkor prej kemično pretvoriti. Radi tega ima prednost med, posebno, ker se v veliki meri pretvori v jetrin skrob (Glykogen), ki zalača mišice in jetra ter je kot tak vir telesne moči. V medu nahajajoče se rudninske sestavine (apnenaste in železne spojine) kakor tudi mravljinčna kislina in eterska olja delujejo na človeško telo zelo ugodno. Pri hripavosti in kašlju kot pridelek k lipovemu čaju in pri vnetju žlez in jabolka (v grlu) uporabljan, učinkuje neverjetno, posebno pa kuhan s trpotčevim sokom. Kot izvrstno naravno sredstvo služi starejšim osebam, ravnokar ozdravelim, tednicam (ženskam, ki so rodile) in vsem trpečim na zaprtju in njega posledicah, ker blagodejno vpliva na sluznice in čreva. Med je pa radi hitrega raztopljenja posebno pripraven za oslajenje kave, čaja, mleka i. dr. Ker ima med v sebi snovi, ki prebavo pospešujejo, se prideva k manj prebavnim jedem, zlasti k pecivu. Rabi se za konserviranje raznih sadežev in pri napravljanju raznih pijač. Kozarec vode s citroninim sokom posveži človeka. Čist med je tekoč in čist ter kasneje kristalizuje. Med od akacije in lipe ostane dalj časa tekoč, med od križnic pa se kmalu strdi. Na kristalizovanem medu poznamo njega pristnost. Da postane zopet tekoč, ga je treba djeti s posodo vred v toplo vodo. Mnogi mislijo, da je najpristnejši med v satju, a tudi ta se da ponarediti. Najfinejši je točeni med in ima prednost pred onim, dobljenim iz satja potom toplote, ker ni izgubil aromatičnih snovi in ker je prost cvetnega prahu, barvil in onesnaženja voska, ki pridejo v topljeni med. Raznovrstna imena, kakor: cvetlični med, prsni med, turški med, kuba-havana med itd. nimajo s pristnim medom navadno nič skupnega, in ni mogoče dovolj svariti pred temi ponarejenimi mešanicami.

Vsled sklepa izrednega občnega zbora dne 31. dec. 1912 se je članarina zvišala od 2 na 3 K. Ker je mnogo cenj. članov poslalo vkljub temu samo 2 K, prosimo, da pošljejo še ostanek 1 K.

Enako prosimo tudi podružnice, da v najkrajšem času poravnajo članarino za naznanjene člane.

Upravništvo.

ČEBELOREJA V KINEMATOGRAFU.

Z—N.

V novejšem času se opaža, da se tudi kinematografija zanima za življenje žuželk, posebno pa za delovanje čebele in čebeloreje. Pred kratkim je kazal kinematograf v Ljubljani odlomek iz ameriškega racionalnega čebelarstva. Dasi so bile slike nepopolne in včasih tudi nejasne, so bile vendarle jako zanimive.

Prva slika je kazala veliko množico ameriških panjev (kakor so opisani v Lakmayerjevi knjigi »Umni čebelar«); postavljeni so bili vsi na prostem v dolgih vrstah. Vsak panj je imel žrelo po celi širini, pokrov pa tako narejen, da je služil tudi za streho.

Dalje se je videlo, kako je postaven čebelar iskal matice in zraven uporabljal kadilnik. Pokadil je čebele le takrat, ko je panj odprl; potem je pa zelo malo rabil kadilnik. Čebelarja so čebele precej opikale. Preveč potrpežljiv pa ni bil. Ko ga je ena čebela pičila vrh glave, je tako poskočil, da bi kmalu mizo in panj podrl. Vsa dela je opravljal popolnoma prost, kakor dela tudi veliko slovenskih čebelarjev; tako se najmanj vznemirja čebele, ker se lahko in urno dela in ne postane tako vroče, kakor v čebelarški kapi. Če pa kaka čebela zleze za rokav ali se zaleti v glavo, se pa že potrpi.

Potem se je kazalo (vse živo seveda), kako se izdeluje umetno satje s pomočjo valjičnega stroja. Naredila sta namreč dva moža s posebnim strojem tanke voščene plošče, ki sta jih dejala v valjični stroj in tako vtisnila celicne začetke. Eden je vrtil stroj, drugi pa v njega deval in vun vlekel plošče. Nato sta pa umetno satje na tanke žice pritrdila v satnike.

Medeno satje se je pripravilo za točilo s tem, da se je čebele pometlo s ščetjo raz satje nazaj v panj; tako pripravljeno satje se je odpiralo z nožem in nato iztočilo. S čistim, iztočenim medom se je pa sladkal majhen in debel otrok.

Najzanimivejše so bile slike, ki so predstavljale vzgojevanje matic po Rootovem načinu. (Glej »Izrejevanje matic«. Izdala in založila c. kr. kmetijska družba kranjska.) Tukaj si lahko videl, kako se dene v umetne matične celice s posebno žličko matična hrana in ličinke. Dalje s kako vnemo so čebele te celice, na latico pritrjene, dokončale. Preden so se matice izvalile, jih je preložil čebelar z latic v Titoffove izlegovalne kletke, kjer so se izvalile. Godne matice so čebele pridno pitale skozi mrežo.

Vsa predstava je bila jako zanimiva, samo prekratka je bila. Vsekako je zanimiv in hvalevreden ta pojav, da se tudi v kinematografih živo kaže življenje čebel, oziroma umno čebelarstvo. Tako se publika na lahek način seznani z naravo čebel in o njihovih produktih. Na ta način lahko nastane upanje, da bo občinstvo bolj pridno posegalo po čebelnih produktih, kar bi pospeševalo čebelarstvo.

NAŠE OPAZOVALNICE.

POROČEVALEC AVG. BUKOVIC.

Mesečni pregled za maj 1913.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek Poraba Panj nane- sel največ Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi									
	pridobil dkg			izgubil dkg				najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom				
	Mesečna tretjina													0	1/2	celi					
	1	2	3	1	2	3												dkg			
Ljubljana 306'2 m	85	245	135	90	55	160	160	—	85	17	+27 ³	+2	+13	8	26	9	—	6	10	15	29
Kranj 358'5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+27	+2	+14	26	6	—	5	18	8	11	
Podgorje pri Kamniku 380 m	25	—	500	135	170	30	190	—	115	27	+29	+4	+15	29	6	—	6	9	16	22	
Krtina pri Dobu	60	25	420	90	95	50	270	—	100	26	+30	+1	+18	8	30	11	—	6	8	17	20
Grahovo pri Cerknici 569 m	145	100	510	30	75	10	640	—	120	28	+29	0	+14	28	12	1	6	19	6	27	
Il. Bistrica 400 m	—	—	30	90	120	80	260	—	30	30	+25	+5	+14	4	25	7	—	4	13	14	24
Brojnica pri Nabrežini 8'3 m	80	520	1280	70	40	—	1770	—	160	23	+34	+10	+21	1	31	10	—	2	5	24	22
Struge pri Dobropoljah 420 m	30	80	490	10	70	20	500	—	95	27	+25	0	+11	27	7	—	18	5	8	26	
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	71	96	663	37	193	195	405	—	190	26	+26	+2	+12	3	31	8	—	4	8	19	31
Strlac pri Šmarjeti 195 m	115	610	615	15	100	20	1205	—	130	14	+29	+4	+15	31	8	—	6	13	12	22	
Metlika 166 m	80	355	395	15	80	25	710	—	75	17	+31	+5	+15	2	29	13	—	7	16	8	29
Sv. Duh na Ostrem vrhu 536 m	—	10	480	39	62	5	384	—	100	30	+26	+4	+13	6	30	7	—	6	20	5	?

Ljubljana. Maj je bil zelo neugoden; nimamo niti rojev niti medu. Panji so bili v začetku močni in za rojenje pripravljeni, vsled slabega mrzlega vremena od 7. do 15. so pa izgubili mnogo živali in opustili rojenje, ali pa rojili s pevkami. Vse roje v Ljubljani lahko našteješ na prstih, dasi imamo okoli 400 panjev. Na divjem kostanju ni bilo bere, robinija (akacija) je pa pozebla. Druge paše ni! Panj opazovanec je prelezel in oprasil. Bukovic.

Kranj. V splošnem je letošnji maj zadovoljiv. Dobili smo iz močnejših panjev zgodnje roje, slabiči so bili pa za rojenje godni šele takrat, ko ni bilo paše in bodo vsled tega slabše opravili. V zadnji tretjini je nastopila suša. Mislim, da bo junij dal precej medu. Konjedič.

Podgorje. Prvi dve tretjini neugodni! Hladne noči in vetrovni dnevi so zaprli vse medene vire. Panji, ki so bili pripravljeni za rojenje, so prodrli in rojenje opustili. V zadnji tretjini je nastopila izdatna paša (na smreki in travniških rožah). Žival je vnovič za roje zastavila in res so koncem maja roji prihajali. Večina panjev roji trikrat (iz 6 plemenjakov sem dobil 13 rojev). Panj opazovanec je dvakrat rojil. Splošno stanje čebel je izvrstno. Sallath.

Krtina. Paša je nastopila šele v zadnji tretjini; največ bere je bilo po travnikih; rdeča detelja ni letos ničesar dala, ker je bila prezgodaj pokošena. Opazovanec je dal

27. dan 2½ kg težkega prvca. Proti koncu so nastopili lepi, vroči dnevi. Mogoče se usmili čebel in čebelarjev smreka ali pa jelka. Čebelarski pozdrav! Schmeidek.

Grahovo. Mesec je bil v splošnem ugoden. Čebele so se lepo razvijale in tudi paša je bila izdatna. Rojenje se je pričelo že v začetku meseca, ponekod celo koncem aprila (okolica Begunj). Sploh je v tukajšnjem okolišu letos dosti medu. Opazovanec izkazuje 6½ kg prebitka. Pri prevešenju v Albertijevih panjih se niso pojavile nerednosti. Jos. Kobal.

Ilirska Bistrica. Izvzemši 30. maja smo zabeležili vsak dan izgubo na tehtnici. Cvetel je divji kostanj, regrat in glog, toda paše ni bilo nikake. V drugi in tudi deloma v zadnji tretjini je bilo vetrovno vreme. Založa živeža je ginila vidno; treba je bilo pitati. Razvoj panjev je bil le v prvi tretjini ugoden. Žnideršič.

Brojnica. Začetek meseca ni obetal nič dobrega; temperatura je znatno padla in deževalo je. Bili smo pripravljeni na najhujše, kajti stali smo pred glavno pašo. Na srečo se je vreme tako ugodno izpremenilo, da so si čebele imenitno opomogle, to pa ob najlepšem cvetju žajblja. Že mnogo let ne pomnimo tako lepega, medenega maja! Sila.

Struge. Prva in druga mesečna tretjina je bila slaba; vreme je bilo hladno, paša pa tako pičila, da smo morali pitati. Bere je bilo nekoliko šele proti koncu meseca; cvetelo je češminje in glog, pa tudi mana je čebelam mrvico dala. Čebele so se slabo razvijale! Rojev je bilo tukaj prav malo in, kakor vse kaže, bodo pozni. Meglen.

Sv. Gregor. Maj je bil premrzal, zato so se čebele bolj počasi redile. Bere ni bilo prida, ker je pihal mrzel veter; šele proti koncu meseca je bilo par soparnih dni, da so čebele izvrstno nosile. Dasi so panji zelo živahni, nečejo rojiti, ker je bila prva mesečna polovica tako neugodna; vse kaže, da bo prav malo rojev. Adamič.

Strlac. V tem mesecu je bilo mnogo paše zlasti na inkarnatki, esparzeti in žajblju. Akacija je letos zopet močno pozebla. Opazovanec kaže 12½ kg prebitka; bilo bi lahko še boljše, da ni bilo vedno preveč vetrovno. Roje sem dobil vse v zadnji tretjini. Drugci letos posebno radi vhaajo. Gregorič.

Metlika. Ljudstva so se vsled aprilovega mraza in nestanovitnega vremena slabo razvila. Zato čebele niso mogle obilne paše v maju tako izkoristiti, kakor si čebelarji želimo. Splošno rojenje se je pričelo šele v zadnji tretjini. Barle.

OD OSREDNJEGA ČEBELARSKEGA DRUŠTVA.

3. odborova seja dne 15. junija. Soglasno se sklene, da se priredita v Marijanišču dva dvodnevna tečaja, in sicer dne 6. in 7. julija za začetnike, dne 16. in 17. julija za napredne čebelarje. — Določijo se predavanja v Kamniku, v Grahovem pri Cirknici in v Vel. Laščah. — Raznoterosti.

IZ SPODNJEŠTAJERSKEGA DRUŠTVA.

Poučni shodi:

13. Dne 13. julija pri **Sv. Ani na Krembergu** ob 8. predpoldnem v šoli.

14. Dne 20. julija pri **Sv. Tomažu pri Vojniku** ob 3. popoldne pri čebelnjaku gosp. Ofentavška.

15. Dne 27. julija podružnica za gornjeradgonski okraj ob 3. popoldne pri čebelnjaku gosp. **Slogoviča v Ivanjih.** Jurančič.

NAZNANILO.

Osrednji odbor mi je poveril predavanja o čebelarstvu po ljubljanskem, logaškem, postojnskem in kočevskem okrajnem glavarstvu. Prostovoljno sem pa prevzel še Koroško in Goriško.

Podružnice v teh krajih prosim, da se zaradi predavanj obrachajo naravnost name, da potem predavanja primerno razdelim in izposlujem dovoljenje pri osrednjem odboru.

Koder so tla resnično ugodna za ustanovitev nove podružnice, naj se mi naznani, da ukrenem vse, kar je potrebno za ustanovitev podružnice.

Upam, da mi bodo podružnice in čebelarji pomagali, da svojo nalogo dobro vršim, ne sebi v prid, marveč čebelarjem v omejenih krajih.

AVGUST BUKOVIC, deželni revident v Ljubljani.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Kmetijska šola na Grmu priredi na prošnjo načelnštva podružnice »Slov. osred. čebel. društva« v Šmarjeti teoretično predavanje s praktičnim razkazovanjem v nedeljo 29. junija t. l. ob pol 3. uri popoldne na Strlacu pri Šmarjeti, pri čebelnjaku Frančiška Gregorčiča. Fr. Gregorčič, predsednik.

Kranjska podružnica ima dne 29. junija izredni občni zbor v šoli v Šmartnem pri Kranju ob 3. uri popoldne, na katerem se bo vršila zopet volitev odbora ter se pobrala udnina, kar je ni bilo še vplačane. Pri tej priliki bo pokazal urednik »Čebelarja« Žnideršičev panj in razložil njega opremo in čebelarjenje v njem. — Ker je ta dan tudi običajni shod pri starodavni kapelici sv. Petra poleg šentpeterske graščine pod Šmarjetno goro, se je nadejati mnogobrojne udeležbe. Lovro Konjedič.

Kamniška podružnica. Iz seje dne 1. maja 1913. Navzoči razen odbornika g. I. Podbreznika vsi odborniki. Na soglasno željo odbornikov prekliče predsednik g. Niko Sallath svoj odstop od predsedništva ter obdrži svoje mesto do prihodnjega rednega občnega zbora. — Sklene se, da podružnica v tekočem letu opusti prirejanje shodov. Ako osrednji odbor hoče v kamniški podružnici prirediti shod na svoje stroške in odgovornost, je dolžnost naših članov se istega številno udeležiti. — Nasprotno smatra odbor kot dolžnost osrednjega odbora, da nam v prihodnje za naše prireditve na našo prošnjo pravočasno predavatelja in zastopnika delegira ali zadržek naznani. Tajnik.

Čebelarska podružnica na Robu. V nedeljo dne 4. maja smo imeli v tukajšnji šoli poučno predavanje o čebelarstvu. Predavatelj gosp. A. Lapajne,

adjunkt na kmetijski šoli na Grmu, je pojasnjeval najprej glavne stvari o zasnovanem, novem čebelarskem zakonu (ki še ni potrjen. — Opomba pisca). — Nemci se hočejo ubraniti čebelne gnilobe, zato bodo sklenili (zakon še ni potrjen. — Opomba pisca), da se iz tujih držav ne bodo smele uvažati žive čebele brez izkazila (zdravniškega spričevala). Ker se mnogo živih čebel izvažna na Nemško tudi s Kranjskega, bi vsled tega kupčija zelo trpela. Kot protiutež nemškemu zakonu je predložilo osrednje društvo v Ljubljani v potrjenje zakon, po katerem bode čebelar, ki vedoma prodaja žive čebele, bolne na gnilobi, sodnijsko kaznovan. — Po tem zakonu bodo smela tudi županstva onih krajev, kamor postavljajo čebele v pašo — oklicati, da se v kraj (občino) ne sprejme več čebel v pašo, če se zazdi, da je za toliko panjev premalo čebelne paše, — Dalje nam je gosp. predavatelj pojasnil znake čebelne gnilobe. Če odpreš panj, udari iz njega smrad; v celicah leži sluzasta snov, t. j. gnila zalega. Dokler se gniloba še ni razpasla, jo odpraviš, če čebele pridno krmiš. Ako čebelar gleda, da ima močna ljudstva, ne bo imel gnilobe v čebelnjaku. Ker je gniloba nalezljiva, si čebelar lahko okuži ves čebelnjak in tudi sosednje panjove v bližini. — Tudi nam je gosp. predavatelj opisal Žniderskičev panj. V ta namen je prinesel s seboj več romičev z izdelanimi satniki, z nastavki umetnih medsten in brez teh. (Podružnica je naročila komplet Žniderskičev panj za predavanje, ki pa ni pravočasno došel. — Opomba pisca.) V Žniderskičevem panju ima čebelar ljudstva na vojkah, in opravila v tem panju čebelarju ne delajo težav. Ko se pripravlja družina v »pritličju« rojiti, prevesiti je romiče v »prvo nadstropje«; spodaj pustim le sat, na katerem je matica, vse druge zamenjam z gornjimi.¹ Napravil sem na ta način umeten roj.² Dalje nimam več opravka in ni mi cele dneve čakati roja. Ker se matica v tem panju hitreje izrabi, jo je v pravem času nadomestiti z mlado. — Ogledali smo si tudi dzierzonovani kranjski panj, s katerim čebelarji pri nas že več čebelarjev. — Omenjal je gosp. predavatelj tudi razne sovražnike čebel, posebno čebelnega molja, ki živi v satju. Dalje je omenjal smrtočlavca, kateremu pravijo čebelni volk; ta se posladka z medom. Srakoper, miši, posebno rovke: domá in zunaj dóma varuj čebelice pred njimi! — Na vprašanje, katera je čistokrvna kranjska čebela, pojasni gosp. predavatelj, da je čistokrvna vsa siva; če je mešana z laško čebelo, ima prvi³ obroček na zadku rumen. Čistokrvna laška ima vse⁴ obročke rumenkaste, celo noge so rumene. Priznано najboljša je kranjska. Nemška čebela roji na 3—4 leta, laška se poleni že v juliju. — H koncu smo si ogledali še stiskalnico za umetno satje, ki je last podružnice in na razpolago vsakemu članu, in pripravo za kuhanje voska na način, kakor je predaval pred leti gosp. nadučitelj A. Likozar. — Predsednik se nato zahvali gosp. predavatelju za njegov trud in čebelarjem, ki so se v lepem številu udeležili predavanja. Pripomniti je, da je prišlo k našemu predavanju tudi mnogo prijateljev čebelarstva. Pokazali so s tem zanimanje in naklonjenost do prekoristne panoge kmetijstva. — Na novo pristopila sta k podružnici gg. J. Zidar iz Škrabč in J. Sterle iz Krvavepeči. — Zbrali smo se potem skupno z gosp. predavateljem pri našem članu gosp. I. Bregarju, kjer je med čebelarji nabrala gospa Kresal za pogorelca-čebelarja J. Peček darov 5 K 60 h v gotovini.

S. K.

Čebelarska podružnica za Poljansko dolino je imela v nedeljo dne 25. maja pri Anžonovcu v Srednji vasi čebelarski shod, katerega se je udeležilo lepo število čebelarjev. Na shodu je predaval predsednik »Osrednjega čebelarskega

¹ Če so bili pri prvem prevešanju že sploh gori. — Op. uredn.

² Pravzaprav ste ljudstvo razširili. — Op. uredn.

³ Ali celo dva. — Op. uredn.

⁴ Razen zadnjega. — Op. uredn.

društva» gosp. notar Mate Hafner iz Ljubljane o Žnideršičevem panju in umetni vzgoji matic. Podružnični predsednik je otvoril shod, pozdravil došle čebelarje, predstavil udeležencem gosp. predavatelja in mu podal besedo. Gosp. predavatelj prinaša pozdrave »Osrednjega društva«, omenja uvodoma čebelorejo v kranjičih in nato oriše v izrazitih potezah razvoj in način čebeloreje v panjovih s premakljivim delom raznih sistemov. Natančneje se bavi nato z Žnideršičevim panjem in obljublja, da bo izdalo »Osrednje čebelarsko društvo« brošuro, v kateri bo znani veščak Žnideršič natančno opisal čebelarjenje v njem. Še posebno zanimivo je bilo nato izvajanje o umetni vzgoji matic. Gospod predavatelj nam je natančno razjasnil švicarski in ameriški način. Ker pa ta zahteva od čebelarja posebne spretnosti in znanja, a je vendar velikega pomena zlasti za one, ki čebelarijo v Žnideršičevem panju, v katerem zabranjujemo vsako rojenje, nam je gosp. predavatelj priporočal posebno lahek, a zanimiv način, kako se v tem panju zamenja staro matico z mlado. Naj ga v kratkih potezah opišem! Iz Žnideršičevega panjů s staro matico se vzame sat za satom in omede vse čebele v prazen Žnideršičev panj. Nato se na satovje z zalego in medom strese močan drugec ter ponese na drugi konec čebelnjaka. Ko se potem matica srečno opravi, je umevno, da bo novo ljudstvo v njem imenitno uspevalo. Jeseni pa staro matico uničimo, čebele pa porazdelimo v druge panjove. Satovje in če je kaj medu v njem, pa hranimo za naslednje leto. — Nadalje gosp. predavatelj kar najtopleje priporoča našim čebelarjem, naj marljivo čebelarijo v kranjičih in si polagoma nabavijo tudi Žnideršičeve panjove. Glede kranjičev se je zopet ponovno poudarjalo, naj imajo ti natančno mero normalnega kranjskega panjů, da se ustvari povsod enotna mera, kar je za čebelarsko kupčijo dalekosežnega pomena. — Po končanem predavanju se je podružnični predsednik prav iskreno zahvalil gosp. notarju za poučljiv govor ter čebelarjem za obilen poset in zaključil lepo uspeli shod.

Flor. Gostič.

Kamniška čebelarska podružnica vabi svoje člane na čebelarski shod, ki se vrši v nedeljo dne 13. julija ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku gospoda Jakoba Flisa v Stobu pri Domžalah. Čebelarji, udeležite se shoda mnogoštevilno in pripeljite seboj prijatelje čebelarstva. Na shodu bo predaval odbornik osrednjega društva gosp. Avgust Bukovic. Priprnó naj se društveni znaki.

Odbor.

V Grahovem pri Cirknici bo predavanje dne 29. junija ob 3. uri popoldne pri šolskem čebelnjaku. Predaval bo odbornik osrednjega čebelarskega društva gosp. Avg. Bukovic.

Iz Bršljina, mesca maja. (Občni zbor novomeške čebelarske podružnice.) Tukajšnja čebelarska podružnica je imela dne 22. maja t. l. svoj občni zbor v gostilniških prostorih gđe. Müllerjeve v Bršljinu pri Novem mestu. Akoravno se ni odzvalo mnogo čebelarjev-udov vabilu k temu zborovanju, vendar je to pokazalo, da umejo člani potrebe časa, kako bi se dalo povzdigniti tukajšnje čebelarstvo. Po dnevnem redu je v prvo poročal odbor o svojem delovanju v preteklem letu in poudarjal potrebo, da se tukaj v veliki meri širijo med čebelarji Žnideršičevi panji. V ta namen se je s prošnjo obrnil na deželni odbor, da nakloni denarno podporo v svrhu nakupa 12 takih panjev, ki bi se izposodili za dobo enega leta posameznim udom in bi se jim potem prodali po znižani ceni. Za prejeti izkupiček bi se v prihodnjem letu nakupilo zopet nekoliko panjev in ponovno tako postopalo. Na tak način je pričakovati, da se ta akcija najuspešneje izvrši. Nadalje je poročal odbor, da si je lansko leto ogledal nje odbornik A. Lapajne čebelarsko razstavo v Celju, ki je nudila toliko poučnega in posnemanja vrednega, da se bode i v tukajšnjem okraju delovalo po vtisih, ki so se tam pridobili. V teku tega poletja se bodo vršila

razna čebelarstva predavanja v novomeškem političnem okraju. Kmetijska šola na Grmu bode priredila dvodnevni čebelarski tečaj v dneh 8. in 9. junija t. l. Velevažna sta sklepa, da si tukajšnji čebelarji osnujejo nekaj poseben konzorcij z namenom, da bodo inserirali prodajo živih čebel, in tako tudi to kupčijo, ki je bila popred zelo razvita, zopet povzdignili. Znano je, da dobivajo tukajšnji čebelarji najmočnejše roje, ker imajo spomladi resno, potem vedno cvetočo floro, ajdo in še pozno pašo. Vsled tega imajo tukajšnji čebelarji posebno velike panji, ki jih čebelarski prekupci radi kupujejo, ker jih lahko oddajajo kot prva blago. Enako tisto vedo povedati tisti voščarji, ki kupujejo tukaj v jeseni čebele za med in vosek; ne morejo se dosti načuditi, kako težki so večinoma panji. Tudi sicer se opaža, da se čebelarstvo tukaj dviguje, in da imajo čebelarji vedno več panjev. Če k temu prištevamo še dejstvo, da se v Novem mestu kaj lahko proda veliko medu, in sicer kg po 2 K, je dovolj povedano, da so tukaj dane vse udobnosti za čebelarstvo. Čebelarji sami se seveda ne zavedajo teh dobrot narave, dolžnost naprednih čebelarjev pa je, da tukaj v povzdigo občnega blaga požrtvovalno delujejo. Zato je obžalovati, da nekateri čebelarji niti ne pristopijo k čebelarskemu društvu, oziroma da so z vplačevanjem članarine površni in ne plačujejo redno svojih doneskov. Zato se je sklenilo, da se v bodoče pobira članarina obenem s članarino za kmetijsko podružnico. — Zelo hvaležni so bili navzoči, ko jim je A. Lapajne v daljšem predavanju razložil Žnideršičev panj, kako se z njim čebelari. Ker je imel tak panj s seboj, je bilo predavanje toliko lažje umljivo. Prisrčno se je predavatelju zahvalil gosp. A. Globevnik. — Po izčrpanem dnevnem redu razgovarjali so se udeležniki še dalje o izkušnjah svojega čebelarstva ter tako tudi užili nekoliko časa v zabavni družbi. — Želeti je, da bi tudi te vrstice bodrile naše čebelarje k večji požrtvovalnosti, delavnosti in napredku ter s tem pomagale k dvigu tega naravnega zaklada, ki ga premalo izkoriščamo. — K sklepu omenjam, da je občni zbor izvolil dosedanji odbor per acclamationem za prihodnjo delavno dobo. Upamo, da bomo v prihodnjem letu lahko že poročali o vplivih letošnjih sklepov, in da se bode to poročilo glasilo ne le ugodno, ampak da bode zgledno za druge naše slovenske kraje.

A. L.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Slovensko čebelarsko društvo za Spodnje štajersko. Ker zadnji občni zbor ni bil sklepčen, je sklenil odbor, naj se vrši ta v nedeljo dne 6. julija 1913 ob 10. uri dopoldne pri gosp. Konfidentiju v Zavodni (Celje) po sledečem sporedu: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Sprememba društvenih pravil — govori gosp. L. Černež. 4. Volitve. 5. Slučajnosti. — Zatem bo gosp. Frančišek Rojina pri čebelnjaku predaval o Žnideršičevem panju. Ta se bo videl prazen in obljuden. — Po zborovanju je skupen obed pri g. Konfidentiju ter se naj blagovoli vsak udeleženec po dopisnici oglasiti. K mnogoštevilni udeležbi vabi za odbor Tom. Kurbus, t. č. predsednik.

Čebelarstva podružnica Sv. Benedikt v Slov. goricah. Kakor vsako leto, tako je tudi letos naša podružnica priredila poučen čebelarski shod, topot pri Sv. Benediktu. Shod se je vršil dne 1. maja popoldne v šoli in pri čebelnjaku gosp. župnika. Iz domače in sosednjih župnij se je zbralo precejšnje število čebelarjev in takih, ki se zanimajo za čebelarstvo. Predsednik gosp. Kralj pozdravi navzoče in da besedo gosp. Jurančiču. Imenovani je v svojem govoru razpravljal o važnejših čebelarjevih opravilih v pomladi. Pri čebelnjaku je potem pokazal, kako se ima pravilno razširjati vališče in dr. K sklepu se je odbornik Vreča v imenu podružnice in navzočih udeležencev zahvalil g. predavatelju za njegov trud.

Čebelarstva podružnica v št. Juriju ob j. ž. je imela svoj občni zbor v nedeljo 27. aprila ob 3. uri popoldan pri dobro znanem, navdušenem čebelarju g. Vuga na Grobelnem. Razen članov se je zbralo dokaj lepo število čebelarjev iz sosednjih krajev, ter so zborovanju prisostvovali tudi učenci deželne kmetijske šole v št. Juriju s svojim učiteljstvom. Po običajnem vzporedju predaval je izkušeni čebelar g. Levstik iz Celja o koristi čebelarstva za vsakega posameznika in posebej še za kmetijski stan. S prepričevalno besedo je dokazoval, da pač ni lepše zabave za našo mladino kakor gojitev teh ljubkih in marljivih živalic. Ko bi se zbirala naša mladina okoli čebelnjakov, bi bile vaše beznice, iz katerih se sliši vsako nedeljo hripavo kričanje, kmalu prazne in našemu oratarju bi zasijala gotovo prej ali slej srečnejša in veselejša bodočnost. Prepričan sem, da besede govornika ne bodo pozabljene ter bodo obrodile pri marsikaterem poslušalcu zaželjeni plemeniti sad. — Za njim je razkazoval g. Jurančič potrebne opravke v spomladanski dobi pri različnih panjih. Pri tej priliki smo se divili res krasno prezimljenim in izredno močnim panjem g. Vuga. Čestitamo! — Odbor je isti kakor minulo leto. — Z željo, da bi se uresničile nade vseh čebelarjev v tekočem letu, se je zaključilo to leto in zanimivo zborovanje.

Podružnica v Dornovi. V nedeljo, dne 23. februarja t. l. se je vršil v gostilni gosp. Antona Zagorška popoldne ob 3. uri drugoletni občni zbor čebelarstva podružnice. Kakor lansko leto, tako se nam je tudi to leto posrečilo pridobiti za predavanje cenjenega gospoda Jurančiča, ki nam je radevolje prišel na pomoč, da se je srečno izvršil drugi letni občni zbor, in nam obenem razložil zvišanje naročnine, ker smo mislili, da sploh ne bo mogoče občnega zbora izpeljati, ker so se mnogi pritoževali glede tretje krone. — Najpoprej pozdravi gosp. podpredsednik podružnice navzoče čebelarje in jim izreka najpristrčnejšo zahvalo, da so se v tako obilnem številu zbrali, ter želi, da bi vsi dosedanji udje ostali zvesti. Obenem prosi, naj bi tudi še nekaj novih udov pristopilo, želeč vsem obilno sreče in blagoslova, ter odda besedo gospodu Jurančiču. Gospod Jurančič nam je prav navdušeno in ginljivo govoril in predaval o raznih točkah čebelarstva, posebno glede neobdačenega sladkorja, ter nam razlagal o raznovrstnih panjih in njih uspehih ter posebno poudarjal, kako naj bi morali vsi udje vztrajno in stanovitno delovati za napredek in prospeh čebelarstva in blagostanja svojih čebelic. Potem podasta poročilo gg. tajnik in blagajnik. Tajnik poroča, da je imela podružnica lansko leto 16 udov. Ti so oskrbovali 280 panjev in so pridelali približno 1600 kg medu. Dohodkov in stroškov ne poročamo, ker podružnica še komaj eno leto obstoji, in jih ni veliko. Za tem je sledila volitev novega odbora. Voljeni so sledeči gg.: Anton Zagoršek načelnik, Fr. Ratek namestnik, M. Petersič tajnik, Fr. Ratek blagajnik, Jurij Valenko in Fr. Polanec odbornika. — Potem je bilo pobiranje udnine in nabiranje novih udov. — Zatem slučajnostni predlogi in pritožbe zaradi zvišanja udnine. Udeležencev je bilo 50 prisotnih. Nazadnje se predsednik v imenu društva še prav pristrčno zahvali g. Jurančiču za njegov trud in požrtvovalnost ter izrazi željo, da bi se vsi udje ravnali po besedah nam tako priljubljenega našega gosp. Jurančiča, in s tem zaključi zborovanje. — Potem je bila prosta zabava in prijateljsko pomenkovanje čebelarjev, pri katerem je g. Jurančič še mnogo govoril, o čebelarstvu. Martin Petersič, tajnik.

PRIMORSKE PODRUŽNICE.

Čebelarstva podružnica v Ribenberku je imela 2. marca t. l. ob 3. uri popoldne svoj letni občni zbor, ki se ga je udeležilo 23 čebelarjev-članov. Predsednik Frančišek Vidmar otvori občni zbor s primernim nagovorom in poda v imenu tajnika in blagajnika tajniško in blagajniško poročilo, iz katerih

je razvidno, da podružnica vrlo deluje, da je njen obstoj zasiguran. Članov je 34 z onimi, ki jih je priklopilo osrednje društvo k čebelarški podružnici. Tekom leta si je kupila podružnica eno stiskalnico za medstene, ki bode vsem članom na razpolago, za skupni trošek 32 K 28 vin. Tukajšnji prečastiti g. župnik Jožef Strancar je daroval podružnici v podporo znesek 8 K, za kar so mu vsi podružnični člani iz dna srca hvaležni. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo vzame občni zbor odobrilno na znanje. V novi odbor so izvoljeni: predsednikom Frančišek Vidmar, čebelar na rihenberški postaji; tajnikom in blagajnikom Ulrik Pavlica, nadučitelj v Rihenberku; pregledovalcem računov Alojzij Reggie, postajevodja Dutovlje-Skopo in Frančišek Jablanšček, čebelar v Jablanici. — Predsednik zaključi občni zbor, zahvalivši se vsem pričujočim članom za njih udeležbo in jim želi boljše čebelarstvo leto, nego sta bili pretečeni. — Novi odbor je sklenil prirediti dne 25. maja poučno predavanje o umnem čebelarstvu. Čebelarji in prijatelji čebelarstva so vljudno vabljeni tem potom k zanimivemu predavanju, ki bode dne 25. maja ob 3. uri popoldne v čebelnjaku predsednika Frančiška Vidmarja na železniški postaji Rihenberk.

Čebelar.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI.

Vprašanje: Naznanite mi, katere čebele so najboljše? Imam že navadne, a nameravam naročiti drugo pasmo. Naj li naročim jugoevropsko, ali morebiti kako drugo pleme?

L. Č. v R. (Primorsko).

Odgovor: Iz Vašega vprašanja je sklepati, da niste brali v »Čebelarju« št. 4 in 5 dveh prav važnih in zanimivih člankov od Bukovica in Ločniškarja, ki govorita o sivi pasmi. Preberite ju in imeli boste odgovor na Vaše vprašanje. Na Primorskem imate že itak močno križano čebelo z laško, in ta ni za kupčijo priporočljiva, zakaj kdor hoče laško čebelo, si jo naroči z Laškega, kdor pa želi sivo pasmo, hoče tudi sivo imeti in ne križank. Zato Vam svetujemo, da si naročite za izboljšanje plemena čistih sivih kranjc ter polagoma odstranujete matice pasastega zaroda ter jih zamenjujete z mladimi, seveda sprašenimi maticami sivega rodu. Na Kranjskem upamo, da bo potrjen čebelarški zakon, v katerem pravi neka točka, da se sploh ne bo smelo čebelariti z drugo kot sivo pasmo, in to zaradi varstva slovesa kranjske čebele. Bog ne zadene, da bi potem kdo pri nas poizkušal vpeljati kako tujo pasmo, ki bi onečaščala naše čiste kranjce!

Med dober za oči. Žličico medu se raztopi v mlačni vodi tako, da je voda sladka. Z njo umivaj oči znotraj in zunaj po trikrat na dan.

Cepovi ostanejo dolgo sveži, če se pomočijo v med ter se lahko brez škode daleč pošiljajo; ako pa so v medu shranjeni, ostanejo celo leto živi.

Čebelna moč. Čebela je v stanu vleči 20 kratno svojo težo, t. j. v primeri s konjem je 30 krat močnejša, v primeri z lokomotivo pa izvaja lahko isto moč, kot lokomotiva.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo“. Tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

Članom čebelarске zadruge r. z. z o. j. v Ilirski Bistrici

poročam, da se je sklenil na zadnjem občnem zboru izbris zadruga. Preostalo premoženje se je darovalo tukajšnji čebelarški podružnici. Deležev se po zakonu ne sme pred potekom enega leta izplačati, vsled česar ostane za izplačilo deležev odpadajoči znesek za ta čas naložen v posojilnici.

Anton Žnideršič, likvidator.

UMETNO SATJE

iz zajamčeno čistega voska, prirezano na poljubno mero: zabojček 3 1/2 kg vsebine 16 K 90 v franko; manjše količine kilogr. 4 K 70 v; večje količine kilogr. 4 K 50 v nefrankovano.

Na kilogram gre okrog 13 do 14 satov za satnike racionalne mere. Naše satje ima prednost, da so celični robovi nekoliko zvišani.

Trčan med v dežicah 4'50 kg vsebine 9 K franko.

Čist vosek se kupuje po 3 K do 3 K 30 vin.

Kranjska čebelarška družba z om. zav., Ilirska Bistrica.

**Izdelovalnica čebelarškega orodja
„Kranjsko tržno
čebelarstvo“**

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta Višnja gora
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarško orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnideršičevih in drugih panjev, stiskalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

**Prodajalna v trgovini
„MERKUR“**

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

Žnideršičeve panje,

izdelane po **Žnideršičevem originalu**, opremljene z 18 okviri racionalnemere, matično rešetko in drugimi pritisklinami, dalje remeljce v vseh dimenzijah, blazine in druge potrebščine izdeluje

Alojzij Trink

12-5

mizarstvo s stroji . Ljubljana . Linhartova ulica 8

Cena kompl. panju 16 K, pri večjem naročilu primeren popust.

KDOR

**Povsod odlikovano!
Postrežba točna in
poceni.**

se zanima za čebelarstvo in hoče kupiti najpotrebnejše stvari, naj zahteva ilustrovan in z mesečnimi navodili opremljen cenik, katerega pošlje zastonj

FR. SIMMICH

**zaloga čebelarskega orodja v JAUERNIGU,
avstrijski Šleziji (österr. Schlesien)**

Posebno se priporoča: **umetno satje** iz čistega voska, **razstojišča** za okvirje, **priloge za roje**, **matične kletke**, **kadilnike**, **čebelarske kape**, **pitlnike**, **klešče za okvirje**, **trčalnice**, **sita za čiščenje medu**, **vilice za odkrivanje medu**, **matične rešetke**, **zapahe za izletnice** itd.

12-5

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, slavnbi, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavlj.: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skрила**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovna dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-3

HENRIK DESEIFE, Oberhollabrunn pri Dunaju

pripoznana točna in najcenejša prva tvrdka na tem polju, ki obstoji od l. 1859. in je povsod najbolj vpeljana

izdeluje **izmetalnice za vse velikosti okvirjev**, **parne topilnice za vosek** raznih sestavov, **vse čebelarsko orodje**, **umetno satje** iz garantirano pristnega voska, **panje** raznih vrst, **remeljce za okvirje** in **vso leseno blago** za čebelarstvo. 12-3

Razpošilja panji s čebelami, roje in matice.

Bogato ilustrovani ceniki na zahtevo zastonj. Lastna delavnica za kovinasta in lesena dela s strojnim obratom. 120krat odlikovana s prvim darilom.